

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Évre — — — 8 kor. | Negyed évre — — — 2 kor.
Félévre — — — 4 " | Egyes szám ára — — — 16 fill.
Nyilttér soronként 30 fillér.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Ifj. Szántó Károly.

Kiadóhivatal: Szászvárosi Könyvnyomda R.-t.

— Megjelenik minden vasárnap. —

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza. Hirdetések árszabály szerint, többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

A nép és az alkoholizmus.

Mindenki tudja, hogy az alkoholizmus terjedése milyen súlyos következményeket rejt magában. A hírlapok gyakran foglalkoznak e témával, ugyszintén az antialkoholista egyesületek is, miknek hivatása társadalmi uton gátat vetni ezen veszedelmes kór terjedésének. Sajnos az erre fordított idő, pénz és energia nem áll arányban az elért eredményekkel. Az eddig alkotott törvényeinkben az alkoholizmus terjedése ellen nagyon gyenge védelmet találunk. Pedig ez a kérdés is van olyan fontos, mint például: a közigazgatás államosítása, amelyről azt is lehet mondani, hogy jó, azt is, hogy rossz, míg az alkoholizmus terjedését mindenki és mindenütt csak rossznak, károsnak minősíti.

Az alkoholizmus egyik legveszedelmesebb jelensége a pálinka ivás, amely különösen a nép körében terjed nagy mértékben. Valóságos átká a népnek ez a hatóságilag engedélyezett kimérésekben korlátolt és korlátlan mennyiségben árusított „tüzes víz“, amelytől, aki vele él, elveszti eszét, pénzét, munkakedvét és sokszor becsületét, családi

boldogságát. A bűnesetek 80 százalékát a pálinka termi meg, de azért az állam, a törvényhozás alig tesz ez ellen valamit, s ha elvétve történik is valamelyes intézkedés, az mind elenyészik az államnak azon törekvése mellett, amely az állami jövedelmek szaporítása érdekében az újabb és újabb pálinkamérések engedélyezésével sikeresen érvényre juttat.

A szeszfogyasztási adó olyan horribilis összegeket juttat az államháztartás mérlegébe, amelyeket más adónemmel pótolni nem igen áll módjában a legkiválóbb finánczseninek sem, mert ez az adózás az emberi szenvedélyt aknázza ki. Az önmegadóztatást itt szívesen teljesíti a nép, amely az elfogyasztott szesz árában már megfizeti az elég magas adót is. Az élvezet és a szenvedély erőt vesz a népen s nem látja, hogy anyagi és erkölcsi tekintetekben miként gura! lefelé a lejtőn, amely végül a koldus- s legjobb esetben a vándor-botot nyomja a kezébe.

A munkásnép nagy rétegeiben valósággal dühöng az alkoholizmus, amelynek veszedelmessége az, hogy a pálinka által terjed. Az egészséget legjobban ez

a szesz ital támadja meg s mert ez a legolcsóbb, legnagyobb kelendőségnek is örvend.

Több törvényhatóságban volt szó arról, hogy vasárnapokon és egyéb ünnepnapokon a korcsmákat bezárják, de eddig nagyon kevés helyen valósult ez meg. A munkás nép — különösen falvakban — egyetlen szórakozását a korcsmában leli, ahol eleinte tényleg szórakozási célból, de később szenvedélytől hajtva jelenik meg heti keresményét elverni, ráadásul adva oda egészségét, családi békéjét s legtöbbször anyagi jólétét. Ez ellen sürgősen tenni kell. Jelenlegi politikai életünk nem ér rá ilyen kicsinyességekkel foglalkozni, tehát magának a társadalomnak és vezetőinek kell felvenni a harcot az alkoholizmus terjedésével szemben. Megjegyezzük, hogy e téren az iskoláknak is nagyon fontos feladat jut, sajnos azonban, hogy éppen itt nagyon lanyhán nyilvánul meg az alkoholizmus ellen való küzdelem.

Faluhelyeken, sőt egyebütt is, papok, tanítók, jegyzők vegyék kezükbe ezt az ügyet s akkor lehet remélni, hogy sikerülni fog ezt a hétféjú sárkányt legyőzni.

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Akácillat száll körülöm . . .

Akácillat száll körülöm

A csöndes nyári alkonyon; —

Csillagok serge fönn az égen

Ragyog a kéklő messzeségen:

Csodákat rejtő távolon,

A lélekre sugározón —

S a multat visszaálmodom . . .

Büvös tavasz csodás regéje:

Napfény, virág — mind ujra él!

Jön a holdas éj varázsa,

Reám borúl fehér akáca —

S ha megrezdül a falevél,

Csak boldogságról szól — beszél . . .

S míg száll a lelkem csillagfényen,

Akácillatos alkonyon,

Nem gondolok a messzeségre, —

Hogy régen volt és immár vége, —

Nem járok pusztaságokon —:

A boldogságot — álmodom!

Incze Béla.

Mi a szerelem?

Irta: R. Tóth József.

Száz meg ezer poéta megénekelte már a szerelmet s mégsem mondtak el róla mindent. Örökké tartó, kifogyhatatlan téma az, olyan,

mint a mesebeli kulacs, melyből mindig ittak, mégis mindig maradt benne ital.

Elnevezték a szerelmet: mennynek, pokolnak, örömmek, fájdalomnak, boldogságnak, kínnak és kárhozatnak; mindenki a maga érzelve, tetszése szerint.

Alkottak róla ezer aforizmát; az egyik ideális, a másik naturális, a harmadik beteges, ideges állapotnak mondja. Némelyik azt véli: vágy a test után, más a lélek vágyódását egy rokonlélek, egy őt megértő lélek után látja a szerelemben.

A legnagyobb gondolkodóknak, orvosoknak, filozófusoknak, a legügyesebb feltalálónak is gondot adott már e nemes érzelem.

A kis iskolás leányka édes boldogsága, rövid regénye, mely fájdalmas szorongatással kezdődik a szive körül; a gyengébb erkölcsi alapon nevelt leánynak viharos, dult élete, melyet megtévesztett egy kis melegség, mit a szívében érezett; az akaratnélküli nőnek vak szerelme, melyet megejtett két villogó szempár; a személyhez leköttött leányszerelem, mely nehezen virithat másodsor is, mert fél elárulni rejtett titkail: ezek mind alapját képezték a szerelem megfejtésének.

Ezer könyv beszél ezer csodás mesét a szerelemről, mindenik mese másféle: hadvezérek kardját szerelmes szemek mozgatják, büvös hangu költők ajkára édes csók csalta a szavakat, a komoly tudomány és történelem,

s a mindennapi élet eseményeit egyaránt szép asszonyok hajszájai kötik össze; mindenütt ott van nyoma a szerelem kezének.

De hogy mi a szerelem? Ki látott ilyes kérdést felvetni és megfejteni akarni! Semmi közünk nekünk ahhoz. Legyen a szerelem akármi. Lényeges, hogy van.

Ámde mégis gondolataimba tévedt ez a kérdés s sokáig nem hagyott nyugovást megfejtésével. Élő és megholt szerelmeket vettem elő. Sehogy sem tudtam elhagyni a szerelem gondolatát.

Igy került kezembe egyetlen barátom levele, melyet hozzá intéztek s reám hagyott. Fialat leány írta. Elolvastam és megismertem benne a „nő szerelmét.“ Ez a levél: az a szerelem.

Megnyugodtam; a férfi szerelme fölötti gondolataimat más alkalomra hagytam.

S most, hogy olvasóim kíváncsisága is ki legyen elégitve, közlöm magát a levelet. Nem mondja meg, de láttatni engedi, mi a szerelem.

* * *

Kedvesem! Aranyos Énem! Nagyon, de nagyon boldogtalan vagyok. Az emlékek fájó, édes érzésével olvastam levelét, hogy: „kénytelen elhagyni engem.“ Hát igaz?! Előbb nem hallattott magáról semmit, nem irt, azután kénytelen elhagyni engem. Okadatulja is a maga lelkét megragadó gondolataival, hosszan, alaposan, igazán. Szinte elhittem, hogy en-

Vasárnapokon és más munkaszüneteken az évszakok szerint foglalkoztatni kell a népet olyan valamivel, ami a korcsmázástól távol tartja. Ilyen például: a céllövészet, érdekes felolvasások, kirándulások, műkedvelő-szinielőadások stb. stb.

A pap, a tanító szociális tevékenysége ezekben nyilvánuljon meg, a magas politika helyett ezzel a kérdéssel foglalkozzék legtöbbit s akkor igazán missziót teljesít.

Megyénkben e téren szomorú állapotok vannak. A falusi nép magára van hagyatva s ugyszólván ki van szolgáltatva az alkoholizmusnak, amely — szerinte — jó és erőt adó valami. Az esküdszéki tárgyalások hü, de rettenetes képét nyújtják a megyénkben pusztító alkoholizmusnak. A megye urai, vezetői nagyon keveset tesznek ennek ellensúlyozására. A törvény és törvénykezés szigora csak sújtja az alkoholizmus miatt bünbe esetteket, de arra nézve, hogy magát az indító okot, az alkoholizmust, megszüntesse, vajmi keveset intézkedik.

Városunkban a legutóbbi közgyűlésen a korcsmai zárórak szigoritása és a korcsmáknak ünnepnapokon leendő bezárása tárgyában dr. Munteán Aurél ügyvéd indítványt adott be. A közgyűlés egy bizottságot küldött ki, hogy ezirányban javaslatot készítsen, melynek alapján szabályrendeletileg fogja szabályozni ezt az ügyet. Hogy egy ilyen szabályrendeletre szükség van, azt felesleges mondanunk és éppen ezért örvendetesen vesszük tudomásul és kívánjuk, hogy mentül több város és község kövesse e példát, mely hivatva lesz ellensúlyozni az alkoholizmus terjedését.

íj. Szántó Károly.

Városi közgyűlés.

Folyó hó 9-én tartotta képviselőtestületünk júniusi rendes közgyűlését egynéhány pontból álló programmal és a tagok egyharmadának unott részvételével, melynek elején Kovács Gyula szerette volna megtudni, miért nincs bérbeadva a Kaess-féle megegyezés következtében a város birtokába jött háznak egyik üzleti helyisége s miért van az, hogy még jelezve sincs, mintha az bérbeadó volna. A közgyűléssel együtt az interpelláló is megnyugodott az elnöklő polgármesternek válaszában, melyszerint a szóbanforgó bolt egyrészt alapos tatarozást kíván, másrészt várni jó volt az értékesítéssel, mert úgy lehet, a város fogja azt igénybe venni a villamosmű kezelésére folyamatban levő berendezkedés keretében.

Ezután, hogy az ügy utra készen levő előadója le ne késsék a vonatról, a polgármester indítványára a napirend utolsó pontját vette tárgyalás alá a közgyűlés és hosszabb vita után a tanács és állandó választmány javaslata értelmében elhatározta, hogy Müller Ernő lemondott v. tanácsnoknak abbéli kérését, hogy feimentvénye csak szeptember 1-én adassék meg, nem teljesíti, ellenben kötelezi őt záros határidő alatt hivatala formális átadására.

Most a közgyűlési program dereka, a tanács előterjesztése 30.000 korona függő kölcsön felvétele iránt a katonatiszti étkező építésére félretett 67.000 koronából, hogy a nagyszebeni tartozásnak már márciusban esedékes volt törlesztő részletét, az Ardeleánánál levő (Kaess-féle) tartozás kamatját s még egyes más sürgős dolgot fizetni lehessen. Sok-sok nehéz aggodalma volt a városatyáknak, de mit volt mit tenni, a kényszerhelyzet előtt meghajolva majdnem egyhangú határozatban fogadták el az előterjesztést. A lelkiismerete kél, amint látszik — a képviselőtestületnek, legalább arra vall az a körülmény, hogy egyik képviselő nyiltan ki merte már mondani, anélkül, hogy lehurrogták volna, amit régebben el nem kerül vala senki hasonló körülmények között, kimondta — mon-

dom — hogy végét kell már szakítani annak a magunkat vakító, magunkat megcsalni akaró eljárásnak, hogy úgy állítjuk össze költségvetésünket, mintha a város allodiális jövedelmét fedezhetnék nemcsak az allodiumnak, de még a polgárok kulturális igényeinek kielégítésével járó kiadásokat is. Tisztán akarja látni a helyzetet — mondta — s ha a szükségletek igényelni fogják, azon lesz, hogy ezek az összeség hozzájárulásával, — ha másként nem lehet, — de megkapják fedezetüket. Helyes. De vigyázni jó, nehogy katasztrofális válságba engedjük a város egzisztenciáját s csak azután fogjunk az orvoslás-hoz, amikor már sok-sok mulasztás okozta helyrehozhatatlan kárt kellene elszenvedni.

Popa József és társai a bikahágatási díjnak mérséklését és a legeltetési díjak részletekben fizethetőségét kérték. A tanács és áll. választmány a kérés elutasítását indítványozták, mert a költségvetési előirányzatba felvett díjak időközben nem szállíthatók le, a részletekben való fizetés veszedelmes kezelési nehézségekkel jár és kárt okozhat. A közgyűlés így is határozott. Miután néhai Szolga József tábori lelkésznek és ifj. Nyilas Jánosnak illetőségét a közgyűlés nem ismerte el, (id. Nyilas Jánosét elismerte s terhére 24 korona kötelékbe való felvétellel járó díjat szabott ki) dr. Munteán Aurél ügyvéd beadott indítványát olvasták fel arról, hogy a korcsmai ünnepeken a megelőző nap esti 6 órájától a következő nap reggeli 7 órájáig zárva legyenek. A közgyűlés annak tudatában, hogy ennek elhatározása a képviselőtestület hatáskörébe nem tartozik, meg, hogy az ország különböző részeiből már eddig gyakran megindult ily irányú minden mozgalmat a kormány nem engedett gyümölcsözésig érlelődni, a dolog tanulmányozása és szabályrendelet tervezése végett Kovács Gyula elnöklete alatt Simon Ferenc, Munteán Aurél, Schuleri Károly, Szász Sándor és Baksay Endre tagokból álló bizottságot küldött ki.

Apróbb bejelentések következtek, melyek közül kiemelkedik a polgármesternek közelebb Nagyszébenbe tett utazásáról szóló, amelynek célja volt a szász városok polgármestereinek

nek így kell lenni. Szinte láttam a maga tépelődését is, hogy miért is kell ennek így lenni. Hiszen okom volt ezt így hinni, így látni. Mert maga nemes lélek, gondolkodó és jó. Mindig is ilyen volt előttem, az is marad. Parányi női eszemmel igaznak vettem egész levelét, beláttam „az indokok súlyos voltát.“

Hittem! . . .

Ah! de most, most! Nem tudok megnyugodni, nem hihetek. Kemény vasmarok szorítja össze gyenge szívemet. Fájdalommal, mint a megsebzett vad, mely véres sebével a rengetegbe fut, menekülök ide-oda. Nem tudok szabadulni. Maga kinez engem. Nem szeret.

Sírok és szenvedek. Érzem, hogy nincs már boldogság számomra, mert vissza nem tér többé hozzám a maga szerelme. Tudom, hogy amit ir, amit gondol, az határozott szándéka. Nem is akarom megváltoztatni. Legyen maga boldog, csak én legyek boldogtalan. Ah! de engedje meg, hogy a mult az édes legyen nekem, hogy bámuljam magát, a szívét, a lelkét, amely nem lehetett az enyém, mely nem lehet az enyém.

Emlékezem . . .

Szép tavaszi nap volt. A rét illatozott, a virágok szinpompájukban ragyogtak. Elmerülve szemlélgettük a természetet. Oly szép volt minden, oly káprázatosan szép. De még

szébb minden idebenn a szívemben, mert ott volt mellettem maga. Édesen, hízkelőleg, mint a kigyó, mely Évát elcsábította, közeledett hozzám s kedves szavakat mondott, a fülemben sutogott, mintha félne, hogy szavai, ha messzebb terjednek, vesztenének finom mérgükből.

Hatott a méreg! Mint a zümmögő kis lepke, mely az éj homályából vakon rohan a vakító fény felé, s ott megperzseli magát, úgy hatottak reám is édes szavai, mézes csókjai: gyönyörű álomba szenderítettek, elbódítottak.

A kis lepkét, mely megperzselten a földre hullott, ritkán akad valaki, aki fölvegye, ártatlan kezekkel megtörölje s kibocsássa a szabad természet ölébe, hogy új, friss himporral lássa el magát; vajjon akad-e, ki ezt velem is megtegye, szeressen, öleljen, mikor tőlem kell, hogy megtudja, hogy más is szeretett, más is ölelt?!

Emlékezzék! . . .

Jártuk a zöld sziklákat, a hegy ősdi sáncait, a folyam hullámainál mosatva a fellegek közt trónoló várrom csodáit. Egy-egy emlék minden hely nekem, hová, mint a szabadság és szerelem után vágyó madarak, elmentünk álmodozni, énekelni, szenderegni, álomba és dalba elmerülni. Mámorosabb tekintetek sohasem estek a levegőürbe, emberibb szívek a világot megmozgató szerelem igazabb lángjái-

ban sohasem lobogtak. Lázban égő szeméi szenvedélyesen kérték a szerelem egy-egy pillantását tőlem s én a magáé voltam szívvel-lélekkel. Magány és csend környezett bennünket. Ajkaink hosszú csókban forrtak össze.

De mindez csak volt. Elmult.

Ugy érzem magam, mint a csiga-biga, ha szentségtelen láb megtapodja, széttöri azt a hajlékot, amelyen belül otthona van. Az én házam is le van rombolva: az én házam — a szívem! Már most mit csináljak fedél nélkül? Ki építi fel azt újra? Pedig mily szépek festette le az én házamat maga! A színeknek milyen ragyogó pompáját tudta összeválogatni, ha az én személyem dicsőítéséről kellett szólnia. Emlékszem még a szavakra is: „Hajlékony termet, aransárga haj, nagy, nedves koromfekete szemek, melyek szemérmesen lesütve is ragyognak, villognak. Hát még azok a duzzadt, élveteg ajkak, a barackvirágszin arc, gödrösen“ — így írta régebben.

S most mindez muló álom legyen? Ne kelljen magának ez az „ingó-bingó rózsaszál“, miként elnevezett? De miért?! Talán azt gondolja, elvesztettem varázsomat? Oh! nem, nem, megnyugtatom.

Külsőm még most is vonzó az idegenek előtt. Megnéznek az utcán, ha járok, ha kelek. Akkor magának is tetszettem s én is boldog voltam e tudatban. Most mit néznek, minek néznek engem, hiszen én csak magának vagyok!

értekezletén való részvétel. Ez értekezlet foglalkozott egyebek között a városok hitelgényeinek lehető kedvező kielégítésének módjával és a földgáznak a városok részére eladásával. A közgyűlés nem győződött meg ugyan arról, hogy ezeknek a kérdéseknek a szebeni értekezleten tárgyalása csak valamennyire is tud menne értékben az ugynevezett akadémiasság határán, hanem tudomásul vette, mégis és a teendők tanulmányozására élén a polgármesterrel Simon Ferenc, Kovács Gyula, Vlád Aurél és Wégner Frigyes tagokból bizottságot küldve ki, az összes jelenlevők egyhangú szavazatával (3) felhatalmazta a tanácsot, hogy a polgármester szebeni útjával felmerült költségeket utalványozza.

A gyűlés ezután szép lassan eloszlott.

A Hunyadmegyei iskolai tornaverseny Déván.

1913. június 8.

Készülődés.

Az a sok előkészület, amiről a versenyt megelőzőleg eddig beszámoltunk, nem volt a fantázia alkotása, hanem komoly munka. Ebből a munkából az oroszánrészt a dévai tanítóképző-intézet ifjúsága vette ki, amely előkészítette a pályát, plakátot rajzolt, trenirozott, tanult, szóval minden kötelességének egyformán akart eleget tenni és ennek tulajdonítható, hogy minden egyéni kvalitás dacára nem tudták elérni azt az eredményt, amit ettől a kitűnő anyagtól reméltünk, mert belefáradtak az örökös előkészület fárasztó munkájába.

De talán befolyással volt az a lelki lehangoltság is, amit az időjárás okozott. Egy heti ragyogóan szép időjárás után szombaton este jó egy szélvihar, közvetlen a verseny előtt jó egy hatalmas zápor, amely azzal fenyeget, hogy estig tart és elmossa a versenyt az összes hozzáfűzött reményekkel együtt. De közben kiderült. Nosza prepák! Tribünt törölni, leteríteni, pályát hengerelni stb. Ez az izgalom, ez a fáradtság sok izmot elernyesztett.

Felvonulás.

Amde mégis csak kiderült és a kitűzött 3 óra helyett délután 5 órára kellett halasztani

Azt mondják: szép vagyok. Maga is ezt mondta mindig. A hajam aransárga még, a szemem koromfekete, a fogaim hófehérek.

S mégis: „kénytelen engem elhagyni“!

Ah! tudom már, mi ennek az oka. Maga mást szeret!

Az olyan nagy lélek, mint a magáé, az olyan nagy szerelmét csak más nagy szerelemért kénytelen elhagyni.

Ugy-e eltaláltam? Vallja be. De ne hagyjon bizonytalanságban. A kétség gyötör, sorvaszt engem. Legyen támogatóm, adjon tanácsot. Mondja, hogy szeret, vagy mondja, hogy nem szeret. Én szeretni fogom mindenképp. Imádkozni fogok, hogy boldog legyen, mint azt megérdemli. Örködni fogok s ha sokáig nem lát, nem hall felőlem semmit, az a gondolat töltse be szívé, hogy mégis szeretve van általam. Elhagyatva, szomorúan fogom tölteni napjaimat; boldogtalan leszek, keserű minden falat kenyér, méreg minden csepp ital nekem.

S mégis. Ha nem volna, ha elveszteném, ha tudnám biztosan, hogy nem szeret! Oh! ne valljon be semmit, nem mondja meg!

Azt mondja inkább, hogy maga sem különb, mint a többi. Hogy még boldog leszek, hogy vigasztalódnai fogok... Nem tudok, nem fogok tudni. Mert a lelkem van magánál, én a lelkét szeretem... Rabja vagyok... A barátom akar lenni!... Igazán?!

a versenyt. A közönség türelmetlenül sétált az utcán és a fenyegetve lógó felhők dacára lelkesen kintartva, várta a pálya kapuinak kinyitását. Ennek megtörténte után valósággal özönlött a közönség és 5 órára teljesen megtöltötte a teret. A nem nagyon bőven megszabott nézőtéren mintegy 2500 néző szorongott. A kényelemről minden irányban gondoskodás történt. Volt buffé, volt cukrászsátor, cigányzene, fuvózenekar, szóval az adott anyagi áldozatért tulontul sokat nyújtott a rendezőség.

Egynegyed 6 órakor felcsendült a vajdahunyadi vasgyári zenekar indulója és Tóth Ferenc főreáliskolai tornatanár vezénylete alatt a küzdőterre vonult az ifjúság, mindegyik intézet a saját zászlaja alatt. A látvány ünnepeles és rendkívül lelkesítő. Hány apának, hány anyának dobbant meg a szíve, amikor látták fiaikat festői dresszben, katonai fegyelmezettséggel, peckes lépésekkel, bátor tekintettel elvonulni, tisztelegve a közönségnek. A verseny intézősége, Mara László főispán, védnök vezetésével felállt és tapssal fogadta az ifjúságot. A vármegye színe, virága ott állt előttünk négy kettősrendekből álló oszlopban.

— Sapkát le! — hangzott a vezényszó és egyszerre 320 ifju fejéről repült le a sport-sapka, az emelvényen megjelenik ifj. Schneider József tanár és intésére 320 ifju ajkáról csendül fel a himnusz. Lélekemelő, szívekbe markoló jelenet!

A verseny.

A himnusz után a vezényletet újból Tóth tanár veszi át és kezdődnek a közös szabadgyakorlatok. A vezénylő tanár csengetyű ütésére fordul, fekszik, támad, dobbant az egész sereg egyszerre, mintha az egész egy önálló, egységes gépezet lenne. Ez a fegyelmezettség iskolája. Festői látványosság, amelynél az jut az ember eszébe, hogy mennyi türelem kell ahhoz, hogy eleven fiúk ekkora tömegében ily vasfegyelmet lehessen megteremteni.

A gyakorlatot zugó tapssal, lelkes éljenzéssel fogadta a közönség és rögtön következett a második szám, a 80 és 100 yardos síkfutás. Az elsőben az V. és VI. osztály, a másodikban a VII. és VIII. osztály növendékei futot-

Ah! nem, nem! Menjen a barátságával! Nem kell! Hideg az. A szerelme kell, a forró, mámoros és kábitóan édes szerelme, amint megismertem az élet gyönyörét, örömét; a tapadó mézes ajkai, melyekből a Gyehenna tüzét szittam magamba; selymes hajának érintkezése, karjainak erős ölelése, melybe beleviribált lelkem és testem minden idege, édes susogása, égető csókjai, melyek elaltattak, elandalítottak, megrészegettek.

Ez, ez, ez mind kell nekem! Ne bántson meg hát a meleg barátságával. Hol forróság után epedeznek, mit használnak ott a melegség! Hol a nap perzselő tüze kell, mi célja a kályha csendes lángjának. Hol a szem sugára, a szavak susogása, a csók méze, a karok ölelése elkábit, mámorba ringatják a lelket, szerelmessé teszik a szívet, előlik az akaratot, megbénítják az idegeket, mire volna ott e célra a villany, mire a delej, a hang, a szín, az illat és a természet egyéb nagy erői?

Ezeket mind legyőzném. Villany, delej, szín és illat elmosódó semmi. Csak egy a valami, csak egy az, mit legyőzni nem tudok. Ez a nagy, a hatalmas, a legnagyobb erő!

Ez a — szerelmem!

*

Utóirat. Felejtsem el egészen. Da ha a rét virágai között bolyongva szakítani fog egy-egy virágot, minden leszakított virág minden csepp illata juttassa eszébe a maga leszakított virágját.

tak. Győztesek lettek az V. osztály versenyében: I. Manu Béla dévai tanítóképző, II. Szilágyi Tibor realista, III. Kideitsch Győző szászvárosi kollégium.

A VI. osztály versenyében: I. Frauenhofer Mátyás realista, II. Albert Károly petrozsényi gymn., III. Krecsa Traján tanítóképző.

A VII. osztály versenyében: I. Hoffmann Ernő realista, II. Katona Ferenc, III. Dénes Béla tanítóképző.

A VIII. osztály versenyében: I. Schrott Sándor realista, II. Takács Kálmán képző, III. Unger Armand realista.

A csoportokban az első sorrendben a Testgyakorlók Köre tiszteletdíját, illetve a „Salamon Ferenc Önképzőkör“, Rettegi Béla és Szilassy István urak tiszteletdíját, a rendezőség részéről az elsőnek nagy ezüst, a másodiknak kis ezüst, a harmadiknak bronzérem jutott. — Már ennél a versenyenél felülmúlt az a könnyedség, amellyel Schrott Sándor a versenyzőkkel szemben győzött.

Most a gerelydobás következett, amelynek díjáért 12-en versenyeztek. Az első díjat Tódor N. petrozsényi gimnazista vitte el 48:38 m. gyönyörű dobással, II. Lazarics Vazul képző, III. Pongrácz Zoltán képző, IV. Medrea János realista. A győztes Osztóics Zsigmond tiszteletdíját, elsőnek díszített ezüst, másodiknak nagy ezüst, harmadiknak kis ezüst, a negyediknek bronz érem jutott a rendezőség részéről.

Most Hunyadvármegye és Déva város díjért, a himzett piros-kék zászlóért indult meg a küzdelem a magas ugrásban. Előre látható volt, hogy a versenyt a főreál viszi a kitűnő formájú Schrott Sándor révén. Az első lett a dévai főreál, második a dévai tanítóképző. Az egyéni díjat Schrott Sándor realista nyerte 160 centiméteres rekorddal.

A sulydobás első díját a szászvárosi kollégium növendéke Zonda László vitte el 19:15 méteres rekorddal, II. Izsák Ármán, III. Medrea János, IV. Breier Zsiga dévai főreáliskolai tanulók.

A távolugrás első díját újból Schrott Sándor nyerte meg 6:19 méteres ugrásával, II. Rác István realista, III. Dénes Béla, IV. Katona Ferenc tanítóképzősök.

Az V—VI. osztályosok versenyében első lett Kideitsch Győző szászvárosi 5:53 méteres rekorddal, II. Albert Károly petrozsényi, III. Kern György tanítóképző, IV. László Ferenc szászvárosi gimnazista. A sulydobás győztese dr. Groza Péter, a távolugrásé a dévai honvéd- és csendőrtisztikar, illetve dr. Gerey Gyula tiszteletdíját, az elsőket díszített ezüst, a másodikok nagy ezüst, a harmadikok kis ezüst, a negyediknek bronzéremet kaptak.

Ekkorra már besötétedett és a vezetőség úgy határozott, hogy a stafétaversenyt másnapra halasztja.

Az ifjúságot sorakoztatták az elnöki emelvény előtt és Mara László főispán, majd Göllner Károly főreáliskolai igazgató lelkes beszédet intéztek az ifjúsághoz, buzdítva őket a testedző sport gyakorlására, a nemes versenyre. Ezután megkezdődött a díjkiosztás. A dévai főreáliskola ifjúsága egetverő éljenzésbe tört ki, amikor a zászlót megkapta, amely alig akart csillapodni. De megkondukt a figyelmeztető harang, felhangzott a vezényszó:

— Vigyázz! Sapkát le!

És a vajdahunyadi vasgyári zenekar kísérete mellett felcsendültek a szózat lélekemelő akkordjai, amivel a verseny első napja véget ért.

Az ifjúság szállására vonult. Érdekesen nyilvánult meg a dévai főreáliskola ifjúságá-

nak mai öröme a fényes győzelem felett. A matadort: Schrott Sándort vállra kapták és a tanítóképzből így vitték a főreáliskoláig.

A táncmulatság.

Öreg este volt már, mire a verseny véget ért. A közönség nagy csoportokban tódult a Népkert felé, ahol a versenyt táncmulatság követte. Fent a vendéglő helyiségében Lakatos Dezső zenekara húzta a talp alá valót, míg lent a Népkert köröndjén a vajdahunyadi zenekar vonós hangszereken szolgáltatott művészi muzsikát. A közönség tolongott, helyet keresett és a helyiség bizony nagyon is szűknek bizonyult. Nagy baj volt, hogy nem állt elegendő szék rendelkezésre és így sokan hazamentek, vagy más vendéglőkbe szedelve ünnepelték a nap sikereit. A diákság azonban nem tágitott; két helyen is ropta a táncot fiatalos hévvel, fáradhatlanul. A dévai léánysereg bizony sokáig megemlegeti ezt az éjszakát, mert ennyi és ilyen lelkes táncos sereg rég nem látta a dévai mulatságokat. A nap már jó magasan járt az égen, amikor takarodót fújtak és a diákokat hazakényszerítették, mert itt volt a

verseny második napja.

Reggel tartották meg a 4×100 yardos staféta-versenyt, melyből győztesen megint a főreáliskola került ki Schrott Sándor kitűnő képességével, amennyiben 47.5 másodperces idővel országos ifjúsági rekordot teremtettek; második a dévai tanítóképző intézet lett.

Ezután a katonai gyakorlótérre vonult az ifjúság, ahol a football csapatok előmérkőzései folytak. Ezek eredményeképp a dévai főreáliskola és a szászvárosi kollégium csapatai kerültek a döntőbe, ami délután folyt le.

Magán a játékon ekkor már bizonyos fáradtság látszott, ami érthető is. Déva kezdte a támadást, de szászváros erősen dolgozott és az első félidőben sikerült is egy gólt lőni Déva kapujába. A második félidőben Szászváros csupán a védelemre szorítkozott és ennek lett a következménye az eredmény:

1 : 0

Szászváros javára.

Most a füleslapda mérkőzés kezdődött a szászvárosi kollégium és a dévai tanítóképző között, amit egy sajnálatos baleset megzavart. A tanítóképző csapatában Dénes Béla III. éves növendék ki akarta fogni a fülest, de a szél a lapdát a homlokához lóditotta oly erővel, hogy a fiatalembernek orrán-száján megindult a vér és eszméletét veszítette. Közben retentő zivatar támadt felhőszakadással, amely a versenynek véget vetett. A beteget a kaszárnyába, majd a tanítóképző betegszobájába szállították, hol orvosi segélyben részesült. Állapota már annyira javult, hogy aggodalomra egyáltalában nincsen ok.

NAPI HIREK.

Az arany.

Az élet, ez a szép, sőt gyönyörű és mámoros élet tele van apró és mégis kegyetlen tragédiákkal.

Mennyi könnyet, mennyi szenvedést, mennyi véres verítéket, bünt, sötét és titkos tragikumot jelent egy csillogó arany.

Az arany az élet telje, a mindent magába rejtő végtelen, a gyönyör, a kék, a színes szédületek szelencéje, a hatalom, a pompa, a zengő, a harsogó és forró frenéziák rejteke, a zsarnok, az ur, a világ királya.

A csillogása sárga és megejt, mint egy gyönyörű és pompás kokott illatos hajszátora, vagy egy nagy, fénylő palást, mely omlatag tagjain pihen.

Óh, mennyire értem azokat, akik oltárrá emelték a képét, táncoltak körülte és imádták. Hogy irigylem titkos szeretőit, az alchimistákat, akik az éjszakáikat, az életüket adták érte. Óh, nagyszerű és sokat irigyelt éhség, amely ismeretlen vizek borzalmain, titokzatos világok uttalan utain csalta feléje a nagy rajongókat.

Szeretem a dús és merev bizanci képeket. Mert ott arany a levegő és arany égben fürödnek az angyalok.

Szeretnék egyszer játszani merész és minden játéknál szebb, kellemesebb, izgatóbb játékot, de csak csupa csengő és csillogó aranyakkal. Szeretném őket halomra, tornyokba rakni, megrészegetni a fényüktől, megmámorosodni a csengésüktől, elkápráznai a csillogásuktól.

Óh, ha enyém lehetne egyszer minden arany! Ki tudná ragyogóbban élni az életet? Megvásárolnám a legszebb, a legillatosabb, a legédesebb csókokat és úgy foglalnám aranyba, mint a ritka és titkos hatalmu drágaköveket.

De gúnyos és gonosz kacagó és kegyetlen szörny az arany! Sárga a szeme, mint a láz és mint ledér és szivtelen asszony iramlík el az élet szerelmes koldusaitól.

Óh, ha mégis belémarkolhatnék egyszer, ha hullana elébem, az ölembé, mint a nyári zápor, kacagni tanitanám ezt a szomorú világot és egy nagyszerű és gögös gáláns ünnepen minden gyönyört rácsókolnék egy női test rózsálló, forró bársonyára és templomot építenék a gyújtó, emésztő és gyilkos gyönyörnek! Óh, ha egyszer . . .

Egyszer volt, csak egyetlen egyszer volt egy sárgálló, csillogó aranyom s azt is — óh, kegyetlen sors, óh, kísérteti pillanatot — kiadtam egy 2 filléres helyett!

r. t. j.

— **Áthelyezés.** A m. kir. földmivelésügyi miniszter Bihary Ödön szászvárosi kir. főerdőmérnököt egészségi okokból saját kérelmére Besztercebányára, az erdőigazgatóság központjába helyezte át. Öszinte és mély sajnálattal regisztráljuk e hirt, mert Bihary főmérnökben városunk társadalmá egy agilis és minden közügy iránt önzetlenül érdeklődő olyan vezető férfiut veszít el, aki jellemével, nyíltságával, barátságos modorával az általános közszeretetet és elismerést nemcsak kivívta, hanem meg is érdemelte. Kívánjuk, hogy az ezen előléptetés számba menő áthelyezés folytán Besztercebányára költöző főmérnök ott is ugyanolyan szeretetben részesüljön, mint itt, ott is hasonló eredménnyel, de jobb egészséggel szolgálhassa az államot, a társadalmat, a várost s a magyarság ügyét.

— **Uj ügyvéd.** Dr. Óvári Gyula szászvárosi ügyvédjelölt folyó hó 6-án Marosvásárhelyen letette az ügyvédi vizsgát. Az új ügyvéd szülővárosában, Szászvároson telepedett le. Öszintén és szívből gratulálunk!

— **Áthelyezések.** A pénzügyminiszter dr. Veszter Henrik dévai pénzügyi számvevőségi számvizsgálót a nagykarolyi, Gyula Szevér petrozsényi járási számvevőt pedig a soproni számvevőséghez helyezte át, mindkettőt a szolgálat érdekében, hasonló minőségben.

— **Gyászhir.** Sulyos csapás érte Scharrer Dávid helybeli polgártársunkat, neje f. hó 9-én hosszas betegeskedés után meghalt. Temetése f. hó 11-én ment végbe általános részvét mellett. Az elhunytban dr. Scharrer Sándor ügyvéd az édesanyját gyászolja. A csa-

lád a szomorú hirt a következő gyászjelentéssel tudatta: A lesújtó csapás alatt megtörve mély fájdalommal tudatjuk, hogy a hű feleség, az önfeláldozó anya, szerető testvér és rokon Scharrer Dávidné szül. Reinfeld Johanna folyó hó 9-én éjjel 12 órakor életének 50-ik és boldog házasságának 32-ik évében hosszas és türelmes szenvedés után jobblétre szenderült. A megboldogult földi maradványai folyó hó 11-én d. u. 2 órakor fognak az izraelita sirkertben örök nyugalomra helyeztetni. Legyen emléke áldott, álma csendes az örök pihenésben! Szászváros, 1913. évi június hó 10-én. A gyászoló család.

— **A Kún-kollegium ifjúságának Arany János önképzőköre** folyó hó 15-én vasárnap délelőtt 11 órakor tartja meg záróünnepélyét. Az ünnepélyre, melynek műsora báró Eötvös József emlékeztetének van szentelve, ezuton is felhívjuk a t. szülők és érdeklődő közönség figyelmét. Műsor: 1. Himnusz. Az ifj. énekkar. 2. Eötvös J. Bucsuját szavalja Betegh Sándor VIII. o. t. 3. Eötvös J. pályáját ismerteti Rátkai Károly VIII. o. t. 4. Én is szeretném . . . Eötvös költeménye, szavalja Gócza Albert VI. o. t. 5. Meyerbeer—Alföldy: Hugenották, előadja az ifj. zenekar. 6. Eötvös Vár és Kunyhó c. költeményét szavalja Rimbás Lajos VII. o. t. 7. A kör ez évi működéséről beszámol Kún Zs. VIII. o. t., ifj. elnök. 8. Ábrányi E. alkalmi ódáját szavalja Vásárhelyi Lőrinc VIII. o. t. 9. Népdalokat énekel az ifj. énekkar. 10. Jutalmak kiosztása. 11. Szózat.

— **Halálozás.** F. év június 5-én Hőhn Károly 62 éves korában hunyt el Alsócsórán. (Alsófehérmege.) Temetése e hó 7-én történt. Az elhunytban Baár Sándor lapusnyaki birtokos és Münsztermann Ernő áll. iskolai tanító apósukat gyászolják.

— **A dévai kerületi munkásbiztosító pénztár közgyűlése.** A dévai kerületi munkásbiztosító pénztár az 1912. évi közgyűlését f. hó 1-én tartotta meg, amelynek lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Rhémann közgyűlési elnök a közgyűlés tárgysorozatát ismertető rövid néhány mondatban megnyitotta a közgyűlést, melyre Péntek Elek ügyvezető igazgató az igazgatóság jelentése kapcsán behatóan tárta fel a pénztár előző évi működését. Kifejtette a pénztárnak, mint szociális intézménynek rendkívül fontos célját, rámutatott arra a már minden kultürember előtt ismert tényre, hogy ez az intézmény a beteg munkások és azok családtagjainak segélyezésére szolgál, hivatásában azonban — sajnos — nagyon gátolja a munkaadók által levont, de a pénztárba be nem fizetett künnlevőség, amely az év végén circa 180.000 koronát tesz ki.

Rámutatott ezzel kapcsolatban a végrehajtási novella káros voltára, amely a járulékok behajtása körül roppant nehézségeket okoz. Egyben bejelentette a közgyűlésnek, hogy azok ellen a munkaadók ellen, akik az alkalmazottaktól a levont járulékot a pénztárba nem fizették be, hanem azt saját céljukra használták fel, a sikkasztás címén való eljárását minden esetben megteszi az igazgatóság.

A zárszámadás adatait Ambrovits Lajos számvizsgáló ismertette. Az évi 3611 K 44 f. feleslegből $\frac{2}{3}$ rész az Országos Pénztárt illeti, a $\frac{1}{3}$ részt 10% levonásával az üdülőház alaphoz csatolni rendeli a közgyűlés, míg a (10%) 120 K 38 fillérrel az arra érdemes tisztviselőket kívánja megjutalmazni.

Az 1914. évi költségvetés megállapítása után az első pontként tárgyalta autonóm szervek megválasztása következtét.

A választás eredménye szerint igazgatósági tagok lettek a munkaadók soraiból: Rhémann Zsigmond, Balogh Géza, Ujváry Jenő, Nussbaum József, Vadnay Béla, Kirschenbaum Dávid, Kohn Ferenc, Bogdán Miklós Déva, Schwartz Vilmos Petrozsény és Ábrahám Al-

bert Szászváros. — A biztosítottak sorából: Hegedűs Péter, Györkös Károly, Mészáros Lajos, Moldvay Róbert, Mischung Antal, Lázár Géza, Bese István, Osztóics Zsigmond, Hirsch László és Grün Albert.

Felügyelő-bizottsági tagok lettek a munkaadók sorából: Laufer Vilmos, Lányi Róbert és dr. Havas Berthold. — A biztosítottak sorából: Alberti Dezső, Adamovits Vilmos és Forray György.

Választott azután 20 választott-bíróági ülnök és 12 helyettes ülnök úgy a munkaadók, mint a biztosítottak sorából.

A közgyűlés keretében dr. Meskó Aladár vm. főorvos és pénztári főorvos előterjesztette az orvosi kar működését, amely egyes kisebb hibáktól eltekintve, jól működött.

Az igazgatóság alakuló ülését 2-án tartotta meg, amelyen elnökül: Rhemann Zsigmond, munkaadóalelnökül: Balogh Géza, munkásalelnökül: Györkös Károly választott meg.

— **Meghívó.** A Vajdahunyadi Református Egyházközség 1913. évi július hó 6-án (vasárnap) a vasgyári vendéglő nyári helyiségében zártkörű táncvigalmat rendez. Belépő-díj személyenként 1 K 30 fillér, családjegy 3 K. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetéseket hálás köszönettel fogad és hirlapilag nyugtáz az egyházi előljáróság.

— **Piskii vasuti munkások kitüntetése.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a piskii műhely egy műhelyvezetőjét és négy régi öreg munkását tüntette ki hosszú, buzgó és becsületes munkásságáért. Ezek Verébely Sebestyén főművezető, Schinnel József kovács, Wootsch Károly és Sávolt János lakatosok és Wantum Antal asztalos, kik „Diszerelem 40 évi hű szolgálatokért” című emlékérmeket kapták. Az érem ünnepélyes átadása folyó hó 15-én vasárnap megy végbe nagy ünnepség keretében.

— **A Romániába utazók figyelmébe.** Bukarestből jelentik: A Romániába jövő idegenekre vonatkozólag az alábbi fontosabb intézkedéseket tartalmazó rendeletet bocsátották ki: Minden mezőgazdasági és ipari munkás, aki az ország határát átlépi, orvosi vizsgálatért 2 leit köteles fizetni. Ezt a vizsgálati díjat azoktól a munkásoktól is beszedik, akik csoportosan jönnek át. A vizsgálat-díjat a vámhivatalnál kell fizetni, ahol a lefizetésről elismervényt állítanak ki, amely elismervényt az utlevéllel együtt fel kell mutatni.

— **Meghívó.** A Nagyiági Gör. Kath. Ol-táregylet saját pénztár alapja javára 1913. évi június hó 15-én Nagyágon, a bányaiskola összes termeiben táncvigalmat rendez. Kezdeté este 8 órakor. Beléptidij tetszés szerint. A zenét a szászvárosi 1-ső zenekar szolgáltatja.

— **Párbaj.** Ismeretes, hogy dr. Balázs József ügyvéd rágalmozás vétsége miatt feljelentést tett Klein Ignác ellen, amiatt, mert ez azt állította róla, hogy megbizta egy kézszerű párbajának a hatósággal való közlésével. A kir. járásbíróóság a megtartott tárgyalás után Kleint felmentette a vád alól. Az ítélet indoka röviden az, hogy a bíróság nem látott bűncselekmény elkövetésére irányuló szándékot fenforogni.

— **Társas kirándulás.** Bosznia—Hercegovina—Dalmáciába. A „Délvidéki Kárpát Egyesület” Temesvárott f. évi június 28-tól július hó 8-ig, tizenegynapos társas kirándulást rendez, Sarajevó, Illidse, Mostár, Gravosa, Ragusa, Lacroma, Cattaró, Spalató, Zára, Fiume és Abbáziába. Részvételi díj személyenként 230 korona, mely összegben minden költség befoglaltatik. Részletes programmal

készséggel szolgál Erdélyi Gyula máv. tisztviselő, Temesvár üzletvezetőség és Horváth Antal m. kir. pt. s. ellenőr, Temesvár.

— **Zene-estély.** A vajdahunyadi m. kir. vasgyári dalkör és zenekar folyó évi június hó 28-án Kudsiron dal- és zene-estélyt rendez. A részletes műsort jövő számunkban közölni fogjuk.

— **Ingyen — semmit.** A vidéki lapkiadók és nyomdatulajdonosok országos szövetsége most tartotta tizedik évi rendes közgyűlését, amelyen több határozatot hoztak. A nyomdászsegédek országos közvetítő irodája ellen számos panasz merült fel és ezért elhatározták, hogy a szakszervezet ellen felveszik a harcot és erre a célra harci alapot létesítenek. Sas Ede, a Nagyvárad főszerkesztője és kiadó-tulajdonosa a vidéki sajtóviszonyokról szólva az alábbi érdekes kijelentéseket tette:

— Közérdek nincs, csak üzlet van. Ezt már tizenöt évvel ezelőtt is hangoztattam, akkor megakartak kövezni, most azonban remélem mindenki belátja ennek helyességét. Ha látunk majd királyt, ki ingyen uralkodik, bírót ki ingyen ítél, ügyvédet ki ingyen perel, papot ki ingyen hirdeti Isten ígését, akkor majd mi is ingyen fogunk dolgozni, de addig minden vonalon meg kell védenünk érdekeinket.

— A közgyűlés ezután Sas Ede indítványára kimondotta, hogy ezentul semmi néven nevezendő közleményt nem közölnek ingyen, még hymen és gyászhireket se.

— **A földgáz felhasználása megyénkben.** Egy izben beszámoltunk már arról a tervről, hogy az államvasutak kocsijainak világítását, különösen az erdélyi vonalakon járókét, jövőben a földgáz felhasználásával fogják világítani. Így a Piski—Petrozsény, Váralja—Karánsebes, Alvinc—Nagyszeben és Nagyszeben—Kiskapus közötti vonalak személyvonatait is. Egyelőre kísérletképpen 91 darab kocsit szerel fel a máv. földgáz asauerfényű lámpákkal, olyanokat, amelyek eddig az ugynevezett pillangó-égővel terjesztették a sötétséget. A munkálatokat a piskii műhely végzi Varga Menyhért mérnök vezetésével és a nyár folyamán már be is óhajtja fejezni, hogy az ősszel az átalakított kocsik átadhatók legyenek a forgalomnak.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, akik szeretett nőm elhalálása felett érzett mély fájdalomukat részvétükkel enyhíteni kegyesek voltak, úgy a magam, mint családom nevében ezúton mondok hálás köszönetet.

Szászváros, 1913. június 14.

Schärer Dávid.

KÖZGAZDASÁG.

A Magyar Gazdaszövetség folyó évi országos gazdaggyűlését június 18-án, szerdán, délelőt 10¹/₂ órakor Kassán (a Sporttelepen) fogja megtartani.

Az országos gyűlés napirendje:

1. Elnöki megnyitó.
2. A mezőgazdasági termelés védelme. Előadó: Dessewffy Emil gróf.
3. A gazdák szervezkedése ezen védelemnek a törvényhozásban leendő érvényesítésére. Előadó: Meskó Pál.

Tudnivalók:

Az utazás Kassára Budapest felől előző napon (kedden) a következő vonatokkal történhetik:

- a) Oda: 1. Déli gyorsvonat: Indul Budapest—Keleti pályaudvarról déli 1 óra 20 perckor.

Kassára érkezik este 6 óra 51 perckor.

2. Esti személyvonat: Indul Budapest—Keleti pályaudvarról este 10 óra 25 perckor. Kassára érkezik reggel 6 óra 38 perckor.

b) Vissza a gyűlés napján Budapestre:

1. Délutáni gyorsvonat: Indul Kassáról délután 5 óra 25 perckor.

Budapestre (keleti pályaudvar) érkezik este 10 óra 45 perckor.

2. Esti személyvonat: Indul Kassáról este 9 óra 26 perckor.

Budapestre (keleti pályaudvar) érkezik másnap reggel 6 óra 50 perckor.

Akik ezen vonatokon akarnak utazni, azok a bejelentőlapon okvetlen tüntessék fel, melyik vonattal utaznak, hogy részükre helyet biztosíthassunk.

Kedvezményes vasuti jegyváltásra és pedig úgy az államvasutakra, mint a Déli Vasutra és a Kassa-Oderbergi vasutra szóló igazolványokat minden résztvevőnek készséggel küldünk, ha részvételi szándékát június 4-éig bejelenti a Magyar Gazdaszövetségnél (Budapest, Üllői-ut 25.) és a bejelentéshez, az igazolvány vasuti illetéke és portóköltés fejében minden darab igazolványért 30 fillért csatol bélyegekben.

Akik az előző napon érkeznek Kassára, vagy a gyűlés utáni napot ott akarják tölteni, szóval éjjeli szállásra van szükségük, jelentkezzenek legkésőbb június hó 4-éig az „Abaujtonavármegyei Gazdasági Egyesületnél, Kassa“ a mellékelt levelezőlap útján.

Kassán a gyűlés napján délelőt 9 és fél órakor gyülekezés a Rákóczi sirjánál (székesegyház). Rákóczi sirját a Gazdaszövetség megkoszoruzza. Innen a gyűlés színhelyére való indulást tárogatók jelzik.

A nagygyűlés után délután fél 2 órakor Kassa legjobb vendéglőiben elosztva étkezik a nagygyűlés közönsége. Egy teríték ára 1.60 korona. Az ebédre az 1.60 korona díjnak postautalványon való beküldése útján lehet jelentkezni június 4-ig az „Abaujtonavármegyei Gazdasági Egyesület, Kassa“ címre. Akik jól akarnak ebédelni, jelentkezzenek, mert a jobb vendéglők mind le vannak foglalva a gazdaggyűlés tagjai részére.

Reggel 8 órától fél 10-ig és délután fél 3 órától este 6-ig a Zemplénavármegyei Gazdasági Egyesület tokaj-hegyaljai borkiállítására és borkóstolója Kassán a Széchenyi-ligetben.

Kirándulások Kassáról program szerint.

Az országos gyűlés ügyrendje:

1. Az országos gyűlés elnöke a Magyar Gazdaszövetség elnöke, alelnökei a szövetség alelnökei.

2. Mindegyik előadáshoz előzetes jelentkezés után lehet hozzászólni. Egy-egy hozzászólás legfeljebb öt percig tarthat.

3. A gyűlésen szólási joga csak a Magyar Gazdaszövetség egyéni tagjainak és testületi tagjai írásbeli igazolványt felmutató kiküldötteinek van. Egy testület több kiküldöttet is bizhat meg képviselőtelével.

4. Az előadások tárgyától eltérő indítványt engedély nélkül senki sem tehet.

Az ülőhelyekre felállni nem szabad.

A gyűlés kezdetét tárogató jelzi.

HIRDETÉSEK.

Felhívás.

Van szerencsénk az igen tisztelt közönség tudomására hozni, hogy a villamos telepünk új gépevel az üzemet még e héten felvéve, ezentul módunkban áll új házi csatlakozásokat is elfogadni.

Villamos világítási szereléseket és bevezetéseket a közönség érdekében házilag, a lehető legalacsonyabb áron teljesítünk.

A megterhelések minél pontosabb megállapítása érdekében szükséges azonban, hogy a hálózat átépítési munkálatokkal kapcsolatosan a fogyasztó közönség áramszolgáltatási szükségletét minél előbb, de legkésőbb 14 nap alatt annyival inkább jelentse be, mivel a szerelések a bejelentések sorrendjében lesznek foganatosítva.

Ugyancsak hajlandók vagyunk elegendő fogyasztó jelentkezése esetében az **ipari célokra** szolgáló nappali áramot is f. év október hó elejével felvenni.

Bejelentéseket írásban bármikor, szóval pedig naponta délelőtt 11 és 12 óra közötti időben a városháza 4. sz. helyiségében szívesen elfogad a **városi villamostelep üzemvezetősége**.

163

Sz. 2409/1913. tklvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Ardeleana r.-t. végrehajtásának Romosán György a Miklósi végrehajtást szenvedő elleni 800 K tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szászvárosi kir. bíróság területén levő, a kudzsiri 1486 sz. tjkvben A + 1 rend 877/a, 877/b, 879/a, 879/b hrsz. ház és kertre 831 K, A + 2 rend 1255/2 hrsz. szántóra 13 K, A + 3 rend 2020/2, 2021/2, 2022/2 hrsz. szántóra 22 K, A + 4 rend 3191/1 hrsz. szántóra 56 K, A + 5 rend 4146/1 hrsz. szántóra 85 K, A + 6 rend 4711/1 hrsz. szántóra 4 K, A + 7 rend 5566/1 hrsz. kertre 19 K, A + 8 rend 5920/2, 5921/2 hrsz. kertre 225 K kikiáltási árban, úgy azonban, hogy a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -adán alul el nem adhatók s a bánatpénz az árveréskor a vételár arányában kiegészítendő, az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1913. évi július hó 14-ik napján d. e. 9 órakor Kudzsir község házánál megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron a fent kitett feltételek szerint eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának $10\frac{1}{2}$ -át készpénzben, vagy az 1818. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 773. §-a értelmében a bánatpénzek a bíróságnál végleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szászváros, 1913. évi május hó 21-én.

A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Balog József s. k., kir. táblabíró.

A kiadmány hitelül:

Borsos Sándor,
kir. tklvvezető.

159

Sz. 1646/1913. tklvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

Ardeleana szászvárosi takarékpénztár végrehajtónak Truka Péter végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a kérelem következtében, a végrehajtási árverés 3240 K tőkekövetelés, ennek 1912. évi április hó 26-ik napjától járó $8\frac{1}{2}$ % kamatai, 186 K 54 fillér per- és végrehajtási megállapított és a jelenlegi 58 K 30 fill. és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. 60. t.-cikk 144. §-a alapján a 146. és 167. §-ai és a vhn. 25. 26. §-a értelmében, az algyógyi kir. bíróság tklvi hatósága területén levő s az algyógyi 651 sz. tjkvben A + 1 sor 5315—5318, 5320—5321, 5323—5325, 5360—5362, 5364, 5365 hrsz. a. szántó, kaszáló és termékenyen 600 K, 2 sor 1448/a, 1487 hrsz. szőlő és szántó 160 K, 3 sor 1487 hrsz. a. szántóra 30 K, 4 sor 1447/1, 1448 hrsz. szántó és szőlőre 70 K, 5 sor 1449 hrsz. a. szántóra 36 K-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határnapul 1913. évi július hó 3-ik napjának d. e. 10 órája tüzetik ki ezen kir. járásbíróóság árverési termébe.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételeket a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tklvi hatóság, valamint Algyógy község előljárásiágánál lehet megtekinteni.

Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási árnak fele illetve $\frac{2}{3}$ -án alól el nem adatnak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsértékének $10\frac{1}{2}$ -át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Algyógy, 1913. évi április hó 19-én.

Pless s. k., kir. jbjegyző.

A kiadmány hitelül:

Muzsnay,
kir. tklvvezető. h.

Sz. 476/1913. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a és 1908. XLI. t.-c. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az algyógyi kir. járásbíróóság 1912. évi Sp. 147 számú végzése következtében dr. Szegő Henrik ügyvéd által képviselt Antóny Sándor javára 181 korona s jár. erejéig 1912. évi december hó 16-án foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 790 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, ló, takarmány, kéziéplőgép és juhok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíróóság 1912. évi V. 574 számú végzése folytán 181 korona tőkekövetelés, ennek 1912. évi december hó 11-ik napjától járó $5\frac{1}{2}$ % kamatai, $\frac{1}{3}$ % váltódíj és eddig összesen 221 K 64 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Glód községben, adós lakásán leendő eszközlesére 1913. évi június hó 19-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógy, 1913. évi június hó 7-én.

Ruszuly Imre,
kir. bír. végrehajtó.

157

2322/1913. tklvi.

Árverési hirdetmény és feltételek.

A szászvárosi kir. járásbíróóság mint tklvi hatóság Bába György és neje szül. Deján Anna romoszi lakosok önkéntes bírói árverés iránti kérvénye folytán, az önkéntes árverést a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. járásbíróóság) területén levő, Romos községben fekvő, a romoszi 1328 sz. tjkvben A + 1 rdsz. 995 hrsz. (kőház), a 996 hrsz. (kert) egész ingatlanokra Borsza Anna férj. Deján javára az $\frac{1}{2}$ -ed részre bekebelezett haszonélvezeti jog fenntartásával 2000 K kikiáltási árban elrendelte és hogy az árverés megtartására határnapul 1913. évi június hó 30-ik napjának d. e. $\frac{1}{2}$ 9 óráját Romos község házához tüzte ki.

Az ingatlanok a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -án alul el nem fognak adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak 50 kor. bánatpénzt az árverés előtt készpénzben a kiküldött kezéhez letenni, vagy a kir. járásbíróóságnál történt előzetes elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 40 nap alatt és a harmadik részletet pedig 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó $6\frac{1}{2}$ % kamatokkal együtt lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni. A fizetések a szászvárosi kir. adóhivatalnál mint bírói letépténytárnál teljesítendő. Vevő az árverés jogerőre emelkedése napján lép az általa megvett ingatlanok birtokába, mely időtől fogva annak haszna és terhei is őt illetik és ezen naptól kezdve ő viseli a netaláni károk és esélyek következményeit. A tulajdonjognak bekebelezése

csak a vételár teljes lefizetése után fog a vevő javára hivatalból elrendeltetni. Az ezáltal felmerülő kincstári illetékek egyedül a vevőt terhelik. Az árverés tárgyát képező ingatlanok tekintetében az árverést kérők szavatosságot nem vállalnak. Ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíróóság, mint tklvi hatóságnál és Romos község előljárásiágánál tekinthetők meg. Az elrendelt önkéntes árverés a fentírt tjkvben feljegyztetni, ezen árverési hirdetmény egy példánya a bíróság hirdetményi táblájára kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett az árverési feltételek pedig megtekinthetők végett egy-egy példányban Romos község előljárásiágának, nemkülönben Romosz hely, Vajdej és Szászváros szomszédos községekben, a helybeli szokás szerint azonnali körözés végett a nevezett községek előljárásiágaihoz megküldetni, s mivel a kikiáltási ár 600 K-t meghalad, ezen árverési hirdetmény törvényszerű kivonata bármelyik szászvárosi magyar lapban egyszeri közzététel végett végrehajthatók ügyvédeknek kiadatni rendeltetik, kik utasíthatnak, hogy egyikük a közzétételt igazoló lappeldányt az árverés foganatosítására kiküldöttnek adja át.

Szászváros, 1913. május 7-én.

A kir. bíróság, mint tklvi hatóság. Balog s. k., kir. táblabíró.

A kiadmány hitelül:
Borsos Sándor,
kir. telekkönyvvezető.

158

Elköltözés miatt

ELADÓ BUTOROK
(ebédlő, háló, konyhaberendezés és egy zongora).

Értekezhetni: Szászváros, Sétatér-utca 11. sz. alatt.

Eladó fűszerüzlet.

Szászváros, a legforgalmasabb helyen egy jömeneteli fűszerüzlet eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető e lap kiadóhivatalában, Klastrom-utca 1. sz. alatt.

135 3-

Pascu Olivér

okl. mérnök
Szászváros, Berényi-utca 8.

Elvállal mindenféle földmérési, parcellázási és térképezési munkákat.

Tervez és épít: lakóházakat, villákat, gazdasági épületeket, rendes keskenyvágyu gazdasági és iparvasutakat, vasbeton födémek és hidakat, csatornázásokat, vízvezetéseket stb.

Érdekelteknek mindenféle műszaki ügyben készséggel áll rendelkezésre.

102

7-

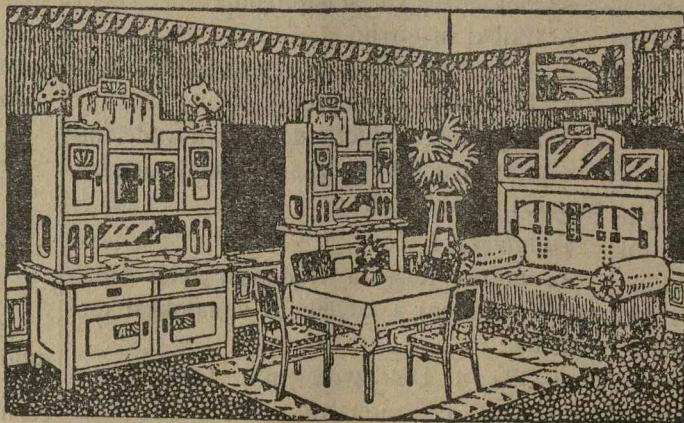
Brassai Brutus Szászváros

Raktáron tartok: ebédlő-, háló-, salon- és irodai bútorokat, valamint a legegyszerűbb bútorokban is nagy választék.

Szolid árak! Izléses kivitel!
Pontos kiszolgálás!

13-41

52

bútor-raktára

Ország-út 3. sz.

Ebédlők és hálószobák 300 K-tól feljebb. Írásbeli megkeresések is a legnagyobb gyorsasággal intézettek el. A n.é. közönség szives pártfogását tisztelettel kéri

Brassai Brutus

bútor-raktáros és temetkezési intézet tulajdonos.